2024/920

22.3.2024.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2024/920

od 13. prosinca 2023.

o dopuni Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju pokretači povezani s uspješnosti i kriteriji za kalibraciju tih pokretača

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 ([1]), a posebno njezin članak 26.c stavak 5. šesti podstavak,

budući da:

(1) Za potrebe primjene retrospektivnih pokretača iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (a) Uredbe (EU) 2017/2402 potrebno je utvrditi početnu točku od koje treba mjeriti povećanje kumulativnog iznosa izloženosti u statusu neispunjavanja obveza ili povećanje kumulativnih gubitaka. U pravilu, datum zaključenja transakcije trebao bi biti početna točka mjerenja. Međutim, mogući su slučajevi u kojima taj datum zaključenja transakcije ne može biti početna točka mjerenja, među ostalim i kada transakcija uključuje razdoblje nadopune, ili unaprijed definirano razdoblje u kojem se sekuritizacijski portfelj formira, nakon datuma zaključenja. Stoga je potrebno utvrditi posebna pravila za te slučajeve.

(2) Točkom razdvajanja (D) tranše određuje se točka u kojoj je glavnica te tranše u potpunosti narušena zbog gubitaka u odnosnom skupu. Slijedom toga, kada zaštićena tranša počne snositi gubitke, točka razdvajanja smanjuje se na odgovarajući način. Kako bi se spriječila amortizacija tranši koje pružaju kreditno poboljšanje prije nastanka znatnih gubitaka na kraju transakcije, dodatni retrospektivan pokretač iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (b) Uredbe (EU) 2017/2402 trebao bi biti povezan sa smanjenjem točke razdvajanja najviše nadređene zaštićene tranše kako bi se zajamčilo kreditno poboljšanje koje pruža najviše nadređena zaštićena tranša u odnosu na nadređenije tranše koje je inicijator zadržao za vrijeme trajanja transakcije. Iz istog bi razloga prospektivni pokretač iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (c) Uredbe (EU) 2017/2402 trebao nastati ako se očekivana uspješnost skupa odnosnih izloženosti s vremenom smanji povećanjem koncentracijskog rizika u sekuritizaciji ili, za transakcije u kojima je koncentracijski rizik manje izražen, pogoršanjem prosječne kreditne kvalitete u tom skupu odnosnih izloženosti tijekom vremena.

(3) Vrlo koncentriran skup odnosnih izloženosti povećava rizik od velikih gubitaka u sekuritizaciji. Budući da koncentracijski rizik prevladava u skupovima odnosnih izloženosti niske granularnosti, potrebno je utvrditi prag za najmanju granularnost skupa odnosnih izloženosti izmjerenu na temelju stvarnog broja izloženosti u skupu. Ako je koncentracijski rizik manje zastupljen, na prospektivni pokretač trebala bi se primjenjivati prosječna kreditna kvaliteta odnosnog portfelja. Kako bi se odredio taj pokretač, kreditna kvaliteta odnosnog portfelja trebala bi se mjeriti od iniciranja sekuritizacije.

([1]) SL L 347, 28.12.2017., str. 35.

(4) Budući da nije moguće utvrditi jedinstvenu kalibraciju koja bi se primjenjivala na sve transakcije, zbog raznolikosti vrsta odnosnih portfelja i struktura u bilančnim sekuritizacijama, potrebno je utvrditi kriterije za određivanje razina pokretača povezanih s uspješnosti iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka Uredbe (EU) 2017/2402. Kako bi se izbjegao značajan rizik od amortizacije tranši koje pružaju kreditno poboljšanje u mjeri u kojoj ne bi postojala dostatna zaštita za apsorpciju znatnih gubitaka nastalih na kraju transakcije, te bi kriterije trebalo odrediti na razborit način. U tu bi svrhu strane u sekuritizaciji trebale ispitati učinkovitost retrospektivnih pokretača u scenariju raspodjele gubitaka u kojem gubici nastaju na kraju razdoblja uzimajući u obzir gubitke očekivane tijekom cijelog razdoblja dospijeća transakcije na datum njezina zaključenja.

(5) Kako se ne bi utjecalo na postojeće ugovore sklopljene prije utvrđivanja obveznih pokretača povezanih s uspješnošću i kriterija za njihovu kalibraciju, potrebno je osmisliti prijelazni mehanizam za STS bilančne sekuritizacije u tijeku.

(6) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Komisiji dostavilo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(7) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo provelo je otvoreno javno savjetovanje o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analiziralo je moguće povezane troškove i koristi te zatražilo savjet Interesne skupine za bankarstvo osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]),

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „najviše nadređena zaštićena tranša” u sekuritizaciji znači najmanje podređena tranša u smislu raspodjele gubitaka na koju se primjenjuje prihvatljiva kreditna zaštita na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti;

(2) „razred kreditnog rizika” znači segment odnosnog portfelja u koji se raspoređuju izloženosti iz tog portfelja u skladu s člankom 4. stavkom 5. i koji uključuje stupanj kreditnog rizika izmjeren na temelju kriterija povezanih s kreditnim rizikom, pri čemu svaki uzajamno isključivi segment obuhvaća kreditni rizik koji je veći ili manji od drugog segmenta;

(3) „scenarij raspodjele gubitaka u kojem gubici nastaju na kraju razdoblja” znači scenarij u kojem dvije trećine ukupnog iznosa gubitaka očekivanih tijekom cijelog razdoblja dospijeća transakcije na datum njezina zaključenja nastaju u posljednjem trećem dijelu njezina očekivanog dospijeća.

Članak 2.

Utvrđivanje preostalog iznosa odnosnog portfelja za retrospektivne pokretače iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (a) Uredbe (EU) 2017/2402

1. Osim u slučajevima iz stavaka 2. i 3., za potrebe primjene retrospektivnih pokretača iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (a) Uredbe (EU) 2017/2402, preostali iznos odnosnog portfelja je preostali iznos na datum zaključenja transakcije.

([2]) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

2. Ako sekuritizacija uključuje razdoblje nadopune, preostali iznos odnosnog portfelja manji je od:

(a) preostalog iznosa na datum zaključenja transakcije;

(b) preostalog iznosa na kraju razdoblja nadopune.

3. Ako sekuritizacija uključuje unaprijed definirano razdoblje u kojem se portfelj sekuritizacijskih izloženosti formira, a koje počinje na datum zaključenja transakcije, i ako se ugovor o kreditnoj zaštiti primjenjuje od datuma zaključenja transakcije, preostali iznos odnosnog portfelja je sljedeći:

(a) tijekom unaprijed definiranog razdoblja formiranja preostali iznos jednak je najvećem iznosu sekuritiziranih izloženosti koji je dopušten ugovorom o kreditnoj zaštiti na kraju tog unaprijed definiranog razdoblja;

(b) po završetku unaprijed definiranog razdoblja formiranja, preostali iznos jednak je nepodmirenom iznosu na kraju tog unaprijed definiranog razdoblja.

4. Za potrebe stavaka od 1. do 3., strane ugovora o kreditnoj zaštiti izračunavaju povećanje kumulativnog iznosa izloženosti u statusu neispunjavanja obveza ili povećanje kumulativnih gubitaka od datuma zaključenja transakcije.

Članak 3.

Utvrđivanje primjene dodatnog retrospektivnog pokretača iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (b) Uredbe (EU) 2017/2402

1. Strane ugovora o kreditnoj zaštiti određuju prag za postotak smanjenja točke razdvajanja najviše nadređene zaštićene tranše, izračunan u skladu s člankom 256. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), od njezine razine na datum zaključenja transakcije ili, ako sekuritizacija uključuje unaprijed definirano razdoblje u kojem se portfelj sekuritizacijskih izloženosti formira, na kraju tog unaprijed definiranog razdoblja formiranja.

2. Dodatni retrospektivan pokretač iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (b) Uredbe (EU) 2017/2402 nastaje ako u bilo kojem trenutku od datuma zaključenja transakcije smanjenje točke razdvajanja premaši prag utvrđen u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

Članak 4.

Utvrđivanje primjene prospektivnog pokretača iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka točke (c) Uredbe (EU) 2017/2402

1. Prospektivni pokretač utvrđuje se u skladu sa stavkom 2. ili stavkom 4. ovog članka, ovisno o stvarnom broju izloženosti u skupu („N"), izračunanom u skladu s člankom 259. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, na datum zaključenja transakcije.

2. Ako je N manji od 100, strane ugovora o kreditnoj zaštiti određuju prag za broj najvećih sekuritiziranih izloženosti prema pojedinačnim dužnicima, izračunan u skladu sa stavkom 3.

([3]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

Prospektivni pokretač nastaje ako u bilo kojem trenutku broj najvećih sekuritiziranih izloženosti prema pojedinačnim dužnicima, izračunan u skladu sa stavkom 3., bude ispod praga utvrđenog u skladu s prvim podstavkom.

3. Kako bi utvrdile broj najvećih sekuritiziranih izloženosti prema pojedinačnim dužnicima, u skladu sa stavkom 2., strane u sekuritizaciji poduzimaju sljedeće korake prema sljedećem redoslijedu:

(a) konsolidiraju višestruke izloženosti prema istom dužniku i tretiraju ih kao jednu izloženost;

(b) razvrstavaju konsolidirane izloženosti prema pojedinačnim dužnicima prema njihovim preostalim iznosima, silaznim redoslijedom;

(c) dodaju preostale iznose konsolidiranih izloženosti prema pojedinačnim dužnicima, od najveće izloženosti prema najmanjoj;

(d) dodavanje iznosa iz točke (c) prestaje prije nego što dodavanjem sljedeće izloženosti nastane ukupno veći iznos od zbroja preostalih iznosa najviše nadređene zaštićene tranše i tranši koje su joj podređene.

4. Ako N iznosi 100 ili više, strane ugovora o kreditnoj zaštiti određuju prag za povećanje između omjera preostalog iznosa razreda višeg kreditnog rizika, kako je određeno u skladu sa stavkom 8., podijeljeno s ukupnim preostalim iznosom svih sekuritiziranih izloženosti („omjer razreda višeg kreditnog rizika”), i odgovarajućeg omjera na datum zaključenja transakcije.

Prospektivni pokretač nastaje ako se u bilo kojem trenutku prekorači prag utvrđen u skladu s prvim podstavkom.

5. Strane ugovora o kreditnoj zaštiti u dokumentaciji o transakciji utvrđuju jasne kriterije za raspoređivanje izloženosti u razrede kreditnog rizika.

Za potrebe prvog podstavka strane ugovora o kreditnoj zaštiti u tom ugovoru određuju razliku između pojedinačnih razreda kreditnog rizika na temelju sljedećeg:

(a) kategorija iz članka 170. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 ako inicijator primjenjuje IRB pristup u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. te uredbe za određivanje kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik sekuritiziranih izloženosti prema trgovačkim društvima, uz iznimku izloženosti u obliku specijaliziranog financiranja iz točke (b), institucijama, središnjim državama i središnjim bankama;

(b) kategorija iz članka 170. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 ako inicijator primjenjuje IRB pristup u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. te uredbe za određivanje kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik sekuritiziranih izloženosti koje se tretiraju kao izloženosti u obliku specijaliziranog financiranja na koje se primjenjuju metode iz članka 153. stavka 5. te uredbe;

(c) kategorija ili skupova iz članka 170. stavka 3. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 ako inicijator primjenjuje IRB pristup u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. te uredbe za određivanje kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik sekuritiziranih izloženosti koje se tretiraju kao izloženosti prema stanovništvu;

(d) u svim ostalim slučajevima, u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom koji inicijator primjenjuje u svojim financijskim izvještajima.

6. Strane ugovora o kreditnoj zaštiti raspoređuju sljedeće izloženosti iz razreda kreditnog rizika utvrđenih u skladu sa stavkom 5. u razrede višeg kreditnog rizika:

(a) sve izloženosti u statusu neispunjavanja obveza iz članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) sve izloženosti prema dužniku smanjene kreditne sposobnosti;

(c) ostale izloženosti koje podrazumijevaju veći kreditni rizik u skladu s ugovorom o kreditnoj zaštiti, osim onih iz točaka (a) i (b).

Strane ugovora o kreditnoj zaštiti ne raspoređuju u skladu s prvim podstavkom izloženosti za koje je nastao kreditni događaj na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti i za koje je izvršeno međuplaćanje ili konačna isplata kreditne zaštite kojoj je umanjen ukupni iznos zaštićene tranše i ostalih tranši koje su joj podređene.

7. Ako sekuritizirane izloženosti uključuju više od jedne skupine izloženosti iz stavka 5. točaka od (a) do (d), strane ugovora o kreditnoj zaštiti raspoređuju izloženosti u razrede višeg kreditnog rizika za svaku od tih skupina utvrđenih u skladu sa stavkom 5.

8. Za potrebe stavka 4., preostali iznos razreda višeg kreditnog rizika zbroj je preostalih iznosa svih sekuritiziranih izloženosti raspoređenih u razrede u skladu sa stavcima 6. i 7.

Članak 5.

Kriteriji za određivanje razine pokretača iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka Uredbe (EU) 2017/2402

Strane ugovora o kreditnoj zaštiti određuju pragove za pokretače povezane s uspješnosti iz članka 26.c stavka 5. trećeg podstavka Uredbe (EU) 2017/2402 na razinu kojom se osigurava da su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

(a) pokretači su aktivirani prije amortizacije tranši koje pružaju kreditnu zaštitu u mjeri u kojoj te tranše ne mogu apsorbirati znatne gubitke nastale u posljednjem dijelu dospijeća transakcije;

(b) kad je riječ o retrospektivnim pokretačima, njihova je učinkovitost ispitana u scenariju raspodjele gubitaka u kojem gubici nastaju na kraju razdoblja;

(c) ako inicijator primjenjuje dio treći glavu II. poglavlje 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi odredio kapitalne zahtjeve za svoju izloženost sekuritizaciji, izračun očekivanih gubitaka tijekom vijeka trajanja i pretpostavke koje treba donijeti u okviru scenarija raspodjele gubitaka u kojem gubici nastaju na kraju razdoblja u skladu su s onima korištenima za procjenu značajnog i razmjernog prijenosa rizika u skladu s člankom 245. te uredbe.

Članak 6.

STS bilančne sekuritizacije u tijeku s nepostupnim prvenstvom plaćanja

Za STS bilančne sekuritizacije s nepostupnim prvenstvom plaćanja i pokretače povezane s uspješnosti u skladu s člankom 26.c stavkom 5. trećim podstavkom Uredbe (EU) 2017/2402, o kojima je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala obaviješteno u skladu s člankom 27. stavkom 1. te uredbe prije 11. travnja 2024, inicijatori i SSPN-ovi mogu, a da ne ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 1. do 5. ove Uredbe, nastaviti upotrebljavati oznaku „STS” ili „jednostavna, transparentna i standardizirana” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove samo ako su te sekuritizacije u skladu s člankom 18. te uredbe.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 2023.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN